

Якою буде погода на Волині у грудні: прогноз народного синоптика

с. 2

Під час пожежі задихнулося троє маленьких діток

с. 3

«Нехай Вас береже Бог. А Ви – Україну»: прощальне слово журналістки Алли Лісової

с. 7

№ 48 (16 894)

ВОЛИНЬ

Середа, 27 листопада 2024 року

4 820230 060010 >

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI Нас читають із 1939 року!

Ціна Договорна

Гірко!

Військовослужбовці Богдан і Тетяна повінчалися у храмі Звинячого

Фото з архіву родини Косинських.

Чоловік на цей особливий обряд приїхав із передової. Зі своєю коханою боронити Україну вони стали разом ще у лютому 2022 року

А через кілька днів про їхнє таїнство дізналися бойові побратими і посестри.

Історія патріотизму і любові – на с. 12

Професіонали

Лідер «Чорних черешень» Юрій Поліщук: «Назва нашого гурту нагадує ноти і... про бабусину черешню»

Фото із сайту google.com

– Було це в селі Журавники тодішнього Горохівського району, на межі із Львівщиною, – з розчуленням згадує пан Юрій. – Видеруся на дерево, коли достигнуть ягоди, а вітер у верхів'ї його хитає – це для мене було як медитація... Тоді він ще не думав, що вийде колись на велику сцену, об'їздить усю Україну, побуває за кордоном. Хоч на першому своєму музичному інструменті – губній гармошці – грав уже, як був чотирирічним хлопчиком

Творчість лідера гурту «Чорні черешні», заслуженого діяча естрадного мистецтва України Юрія Поліщука, добре знана не лише в нашому краї.

Про невідомі сторінки життя маестро читайте на с. 9 і с. 16

Вітаємо!

Цими днями відзначила «золотий» ювілей наймівна жінка – заслужена працівниця соціальної сфери України, директорка Горохівського психоневрологічного інтернату, депутатка Горохівської міської ради

КОВАЛЬЧУК Юлія Олександрівна.

Дорога ювілярко!

Радіємо, що в ці дні люди дарують Вам букети квітів і вдячності за Вашу духовну щедрість і щирість! Дякуємо за повагу до журналістської праці та газети «Волинь» і просто щирю дружбу!

Нехай здійсниться Ваше найзаповітніше материнське бажання про мир, поруч будуть лише хороші люди, а Господь повертає Вам сторицею добро за невтомність дарувати людям крила. Будьте МРІЄЮ!

3 повагою – друзі з Горохова й газети «Волинь».

Вітаємо!

2 грудня завітає в нашу родину світлицю 50-річний ювілей чудового господаря, люблячого чоловіка, турботливого татуса та дідуся, жителя села Печихови Луцького району –

СИДОРЧУКА Василя Васильовича.

Де взяти ті слова, щоб вдячність передати За все добро, за ласку, за любов. За світ, який Ви нам подарували, І за тепло, яке даруєте нам знов. Бажаємо здоров'я ми багато, Хай щастя і мир залишаються в хаті. Хай горе обходить завжди стороною, А радість приходить і ллється рікою. Ми дякуем Богу, що Ви у нас є, Хай сили й здоров'я Господь додає.

3 безмежною любов'ю та повагою – дружина Наталія, теща Галина, діти та онуки.

РЕКЛАМА

ЩОБ БУТИ З ТЕПЛОМ, ПЕРЕВІРТЕ СПРАВНІСТЬ КОТЛА І ОЧИСТІТЬ СИСТЕМУ ОПАЛЕННЯ

Надворі холодно, а встановлений у вашому помешканні чи офісі котел не нагріває приміщення? Котел горить на повну потужність, а частина батарей опалення ледь тепла? Газу згоряє багато, відповідно і плата мчала, але ви не можете нагрітись у своїй кімнаті?

У таких або і в інших випадках, коли тепловіддача опалювальних систем – сучасних чи старих – не на належному рівні, слід подбати про поліпшення її стану. Досвідчені фахівці у сфері опалювального та водогрійного обладнання, які мають відповідне обладнання та знають, які хімічні препарати обрати для кожного конкретного випадку, допоможуть вам. Вони здійснять перевірку справності котла та професійне очищення системи опалення. Завдяки цьому батареї будуть нагріватись у разі швидше, віддаючи тепло ефективніше. Адже вода, що циркулює трубами, утворює накип, наліот, іржу і осад. Забиваються труби, які у багатьох будинках заховані у стінах та підлозі. Без серйозного технічного слугування і котел може вийти з ладу у самий неподходящий момент.

Отож поспішайте і поки не вдарили морози, зверніться до спеціалістів, які швидко і якісно проведуть чистення, промивання котлів, батарей, радіаторів, труб. І у вашім помешканні стане тепло і комфортно, зайві кошти не вилітатимуть на вітер.

Телефонуйте за номером 0687338062.

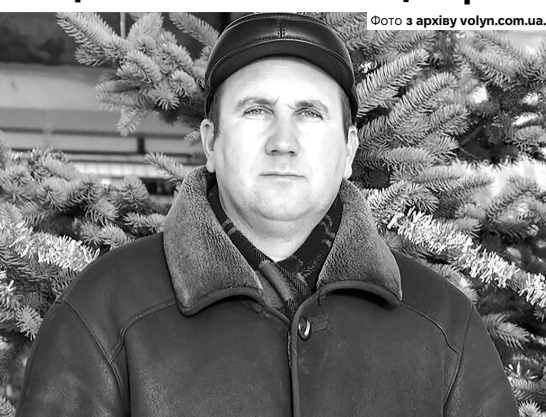
Що каже небесна канцелярія?

Фото з архіву volyn.com.ua.

«А найбільше я хотів би навіщувати усім українцям Перемогу!»

Осінь цього року триватиме фактично до Різдва

Такий прогноз погоди передбачає народний синоптик із Каменя-Каширського Володимир Деркач (на фото), який «віщував» її для земляків на кожен місяць 2024 року. З читачами «Волині» пан Володимир поділився і ексклюзивними передбаченнями на перший місяць нинішньої зими

Володимир ДЕРКАЧ

Грудень розпочнеться невеликими опадами, які минуть через 2–3 дні, а то й – швидше. Температура повітря буде плюсовою вдень і вночі. В середині першої декади навіть будуть хороші теплі дні. Під кінець цього відрізка погода майже не зміниться.

Друга десятиденка буде холоднішою, але «мінус» буде з'являтися тільки вночі, вдень – плюсова температура. Опади можливі (в середині місяця), але – слабкі.

Третя декада продовжить тенденцію помірних холодів: невеликий «мінус» вночі – і здебільшого «плюс» удень. Опадів – небагато, але десь із середини цієї декади (приблизно на Різдво) різко похолодає, збільшаться опади, температура знизиться: «мінус» – вдень і вночі, хоча й незначний. Це триватиме фактично до кінця року. ■

Станом на 1 жовтня 2024 року середня пенсія в Україні становила 5 852 гривні. При цьому менше 3 000 гривень отримували 25,79 пенсіонерів; від 3 001 до 4 000 гривень – 17,35%; від 4 001 до 5 000 гривень – 18,59%; від 5 001 до 10 000 гривень – 25,57%; понад 10 000 гривень – 12,70%.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТзОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Будівельна компанія «Житлобуд-2» (генеральний директор Леонід СТЕФАНОВИЧ)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

Політична кухня**Олена Шуляк: «Допомога армії, ВПО та бізнесу – ключові пріоритети «Слуги Народу»**

Депутати від партії «Слуга Народу» скерували на фронт близько 17 мільярдів гривень, розповіла очільниця політсили Олена Шуляк

Катерина КОЗАЧУК

В середині листопада виповнилося три роки, як народна депутатка Олена Шуляк очолює партію «Слуга Народу». В цьому ж місяці Україна пройшла

«Слуга Народу» – це тисячі й тисячі порядних та працьовитих людей, які об'єднані спільними цілями і щоденно наближають Перемогу: на фронті та в тилу, – очільниця політсили Олена Шуляк.

черговий рубіж – 1000 днів повномасштабної війни. Російська агресія внесла суттєві корективи не тільки в життя країни, а і, власне, в розвиток президентської політсили. Сьогодні вся партійна вертикаль «Слуги Народу», депутати всіх рівнів, голови громад послідовно й системно працюють на Перемогу, спрямовують сили на допомогу армії та державі.

«На початку повномасштабного вторгнення ми визначили ключові пріоритети в діяльності партії на час війни. Пріоритет номер один – це допомога ЗСУ. Другий – допомога людям, які цього

найбільше потребують: ВПО, ветерани, сім'ї загиблих. І третій – допомога бізнесу, перш за все релокованому», – розповідає очільниця «Слуги народу» Олена Шуляк.

МІЛЬЯРДИ НА ФРОНТ

В «Слугі Народу» розповіли, що за три роки на підтримку Сил оборони з партійного фінансування було виділено 400 мільйонів гривень. Ще 49 мільйонів гривень невикористаних

коштів держфінансування політсила перерахувала до державного бюджету. Зокрема, в 2022 році «Слуга Народу» заощадила 130 мільйонів гривень і направила їх на закупівлю вітчизняних протитанкових ракетних комплексів «Ступа-П» для Національної гвардії. На початку цього року партія закупила 2 тисячі РЕБ-систем на 180 мільйонів гривень і ще 90 мільйонів гривень в кінці року спрямувала на фінансування потреб військових, придбання озброєння, техніки та підтримку оборонно-промислового комплексу.

«Слуга Народу» – єдина

в Україні політична сила, яка перераховує частину коштів державного фінансування на зміцнення армії. Допомога ЗСУ – це наша спільна відповідальність. Тому ми скоротили всі неперіоритетні витрати, щоб максимально допомогти нашим захисникам», – додала очільниця партії «Слуга Народу».

Крім того, за словами Олени Шуляк, очолювані представниками «Слуги Народу» місцеві ради переважно кількість бюджетних грошей скеровують на потреби фронту. Так, за ініціативи депутатів «Слуги Народу» з місцевих бюджетів на ЗСУ виділили понад 16,5 мільярдів гривень.

ГУМАНІТАРНИЙ ФРОНТ

Сьогодні активісти «Слуги Народу» по всій країні допомагають переселенцям, ветеранам, постраждалим від бойових дій та всім іншим, хто потребує такої допомоги.

«Слуга Народу» – єдина політична сила, яка перерахувала 400 мільйонів гривень партійного фінансування на ЗСУ – голова партії Олена Шуляк.

«На початку війни Президент України Володимир Зеленський сказав, що є лише одна політична партія, яка може перемогти, – це Народ України. Немає жодної політичної сили, яка могла б самостійно перемогти воро-

га. «Слуга Народу» діє саме за цієї логікою й спрямовує максимум зусиль на об'єднання всіх українців заради Перемоги», – резюмує Олена Шуляк.

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА

В партії «Слуга Народу» вважають, що підтримка бізнесу в умовах війни – це внесок в економічну безпеку держави. Влада заправляє дієві програми підтримки бізнесу, парламентарі та урядовці роблять можливе та неможливе, щоб допомогти підприємцям подолати наслідки повномасштабного вторгнення та створити точки росту повноцінної економіки.

Представники партії «Слуга Народу» також активно включились в цю роботу. За словами Олени Шуляк, партійні активісти та депутати розглянули тисячі звернень від бізнесу, допомогли з релокацією, пошуком спеціалістів, підтримкою сільського господарства, вирішенням питань експорту та імпорту сотням підприємств бізнесу та цілим підприємствам.

«Всі ми розуміємо наскільки важливо на сьогодні підтримувати бізнес, якому в час війни надзвичайно

складно працювати і сплачувати податки. Тому постійна комунікація з бізнес-асоціаціями, спільнотами та окремими підприємцями стала щоденною роботою партійців», – наголошує очільниця партії «Слуга Народу». ■

«Дідька лисого»!**Як пугін хоче поділити Україну на три частини**

Міністерство оборони країни-агресорки підготувало документ із так званим прогнозом розвитку воєнно-політичної ситуації у світі до 2045 року. Там фантазують, що українська державність нібито має бути ліквідована, а територія України поділена на три частини

Христина ПІЦУРЯК

Як стверджують джерела видання NV у розвідувальному співробітстві, росія, ймовірно, через уряди та представників іноземних держав буде намагатися донести свій посил до нової адміністрації США

(Дональда Трампа).

Згідно з російськими фантазіями, територію України нібито мають поділити на три частини:

Так звані «Нові регіони росії». Ця частина нібито передбачає офіційне входження до її складу Донецької, Луган-

«На думку божевільних правителів кремля, долю історичної Волині вирішуватимуть між собою росія, Угорщина Польща і Румунія.

За підсумками січня-жовтня 2024 року з офіційних доходів фізосіб до бюджетів усіх рівнів Волинської області сплачено 8 мільярдів 987 мільйонів гривень ПДФО. З них понад 4 мільярди надійшло до держбюджету, решта суми – у доходах місцевих бюджетів області.

Близько 2 мільйонів українців зможуть отримати одноразову допомогу в межах програми «Зимова єПідтримка» у розмірі 1 000 грн через «Укрпошту», без встановлення «Дії». Зокрема, йдеться про пенсіонерів, осіб з інвалідністю I та II групи, а також одержувачів соціальної допомоги, зокрема на прифронтових територіях, які отримують її через відділення «Укрпошти».

ської, Запорізької, Херсонської областей та АР Крим і міста Севастополь.

«Проросійське державне утворення» – передбачає формування державного утворення з проросійською владою на територіях

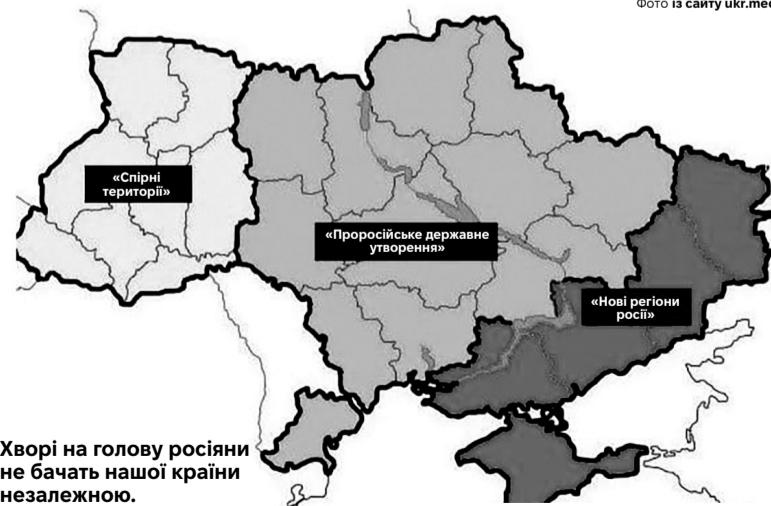
Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Полтавської, Кіровоградської, Дніпропетровської, Одеської, Черкаської, Вінницької, Житомирської областей та Києва. Згідно з цим так званим «планом», ця частина також включає відмову від європейської та євроатлантичної інтеграції й російську військову присутність.

«Спирні терито-

рії» (західна частина України). Зокрема, це – Волинська, Рівненська, Хмельницька, Львівська, Івано-Франківська, Тернопільська, Чернівецька, Закарпатська області. Як стверджує кремль, майбутнє цих територій має вирішувати росія та інші держави – Угорщина, Польща, Румунія.

А «дідька лисого» вони не хочуть?! Не дочекаються! ■

Фото із сайту ukr.media.

Хворі на голову росіяни не бачать нашої країни незалежною.

Навчені у Франції 2300 військових ЗСУ зі складу бригади «Анна Київська» вирушили назад на батьківщину та готові протидіяти військам країни-агресорки. Про це заявив міністр оборони Франції Себастьян Лекорню.

■ Чорна біда

«Знайшли сірники й підпалили килим...»

Троє дітей померли внаслідок пожежі в селі Певжа Дубенського району на Рівненщині. Займання сталося 20 листопада в будинку, в якому проживає багатодітна родина

Ольга ДАНИЛИШИНА,
Юлія ПАШКЕВИЧ

Як розповів «Суспільно-му Рівне» батько дітей Василь Корнійчук, в той час він був на роботі, а дружина готувала їжу в іншому приміщенні, ще четверо дітей перебували у школі. Коли жінка повернулася, то з будинку йшов густий дим. Із чотирьох малят, які знаходилися в кімнаті, врятували лише місячне немовля.

Батько загиблих дітей Василь Корнійчук показав кімнату в будинку, в якій 20 листопада сталася пожежа.

«Я приїхав з пилорами, бо вона (дружина. – Ред.) мені два слова сказала незрозуміло: «Ідь бігом». Я просто не міг в кімнату зайти, тут не було нічого видно. Я першим ділом взяв шапку і по-відкривав всі вікна, які були. Питав, чи ще діти є, каже: «Немає».

Зі слів Василя Корнійчука, причиною пожежі стало те, що діти знайшли сірники та підпалили килим: «Від цього килима на стіні все пішло на хату...».

Під час пожежі у будинку

Батько загиблих дітей Василь Корнійчук показав кімнату, де сталася трагедія.

перебувало четверо дітей. Чотирирічні двійнята – Артур і Арсен – та дворічний Олексій померли дорогою до лікарні. Врятувати вдалося лише місячного Ярослава.

«Дружина поклала його спати на ліжко. Вона прикриває його, як іде їсти готувати. Прикриває, ключі заби-

рає, і через те він лишився живий», – зазначив Василь Корнійчук.

Нині немовля разом із мамою перебуває у лікарні у Луцьку.

«Були ознаки отруєння чадним газом у дитинки. Стан – стабілізовано зі значною позитивною динамікою.

Добре, що вчасно приїхали», – прокоментував завідувач відділення анестезіології та інтенсивної терапії новонароджених Волинського обласного медоб'єднання Олександр Попозогло.

Зі слів речниці Нацполіції в Рівненській області Марії Юстицької, задимлення у будинку побачила матір, яка спочатку винесла старших дітей, а потім найменшого: «Пожежу вдалося загасити самотужки. Усіх чотирьох хлопчиків повезли назустріч медикам».

«Чотирирічні двійнята – Артур і Арсен – та дворічний Олексій померли дорогою до лікарні.»

Сусід Віталій Марченко поділився, що бачив у день пожежі: «Мама винесла їх із хати, дітки лежали навпроти, в альтаночці. Я кажу: «Нема чого чекати швидко, поки вона приїде по такій дорозі». Ми їм дорогою робили масаж і швидко назустріч їхали. Я Аню, маму, знаю змалечку. З татом дружу зі школи. Тобто, вони не курять і не п'ють. Дітки – доглянуті, не голодні та не холодні».

За інформацією речниці Нацполіції в області Марії Юстицької, родина на обліку серед тих, що мають складні життєві обставини, не перебуває. Загалом, в сім'ї – восьмеро дітей, четверо старших на час трагедії перебували в школі. ■

Погляд

Михайло БАСАРАБ, політолог,
політичний експерт

Треба шукати можливостей не домовитися, а позбавити ворога спроможностей

Схоже, довкола якийсь масовий психоз: «скоро буде мир», «от побачите, скоро домовляться»...

У мене одне запитання у відповідь: про що домовляться?!? Невже немає відчуття моменту? Ми просто здивуємося від того, які умови росіяни виставлять нам. І ці умови будуть не про припинення вогню, а про те, якою має бути Україна. Повірте, жити в такій Україні, яку запропонують москвити, не захочете ні ви, ні ваші діти.

Нічого іншого у переговорах, якими марять мрійники, не буде. Збагнуть це. Бо не заради клаптя випаленої донецької землі вони це все починали.

Тому заспокоїтеся: ніхто ні з ким, ні про що не домовиться. А якщо домовиться, то це триватиме лічені тижні або місяці. Далі знову все продовжиться. Тільки вже у гірших для нас обставинах, бо на нас вже будуть тиснути невідгідні підписані зобов'язання, а світ ще більше охолоне до наших проблем.

Варто нарешті по-дорослому прийняти очевидне: війна не припиниться доти, доки Москва не втратить спроможності продовжувати цю війну. Треба шукати можливостей не домовитися, а позбавити ворога спроможностей. Подобається це чи ні, але іншого не дано. Ні, ну якщо хочеться повернутися в ГУЛАГ, то хто ж нам тоді «лікар». ■

■ От сволота!

путін затвердив нову ядерну доктрину

У документі йдеться, що президент росії сам може ухвалювати рішення щодо застосування ядерної зброї

Василь КІТ

Кремлівський карлик володимир путін підписав згадану доктрину 19 листопада 2024 року. З неї випливає, що рішення про застосування ядерної зброї ухвалює президент рф. Водночас агресія проти росії будь-якої країни з військового блоку розглядатиметься як агресія всього блоку.

Крім цього, рф може застосувати ядерну зброю в разі критичної загрози суверенітету і територіальної цілісності собі й білорусі. Серед умов для застосування ядерної зброї – старт балістичних ракет проти країни.

Ба більше, після удару міжконтинентальною балістичною ракетою середньої дальності «Орешник» по «Південмашу» у Дніпрі, кровопивця-путін заявив, що росія може продовжити використовувати такий тип ракет. Щоправда надалі, «обираючи в разі необхідності об'єкти для ураження на території України», росіяни будуть «завчасно пропонувати мирним мешканцям та просити громадян дружніх країн, які перебувають в Україні, залишити небезпечні зони». Глава кремля запевняє, що росіяни робитимуть це публічно і без побоювань, адже засобів протидії цій зброї, за словами путіна, не існує.

Тим часом, за словами джерела у Генштабі ЗСУ, системи протиповітряної оборони, здатні протидіяти новим російським міжконтинентальним ракетами, мають Сполучені Штати Америки. Альтернативним варіантом зброї, яка збиватиме «Орешники», можуть бути модернізовані зенітні ракетні комплекси Patriot. ■

■ Пряма мова

Валерій ПЕКАР, публіцист, про різницю між українцями та росіянами:

«Я – крапля в океані» в Україні означає: я – лише одна пересічна людина з обмеженими можливостями й ресурсами, але нас таких тут – мільйон, і разом ми можемо практично все. Багато разів бачив, як цей підхід спрацював у надзвичайно важких ситуаціях, для вирішення завдань високої складності, що потребують чималих, різноманітних і часом рідкісних ресурсів. «Я – крапля в океані» в росії означає: я – лише одна пересічна людина з обмеженими можливостями й ресурсами. І тут – крапка. І це є виправданням того, що я не буду нічого робити, бо все одно нічого зробити не можна.

Ця різниця в семантиці однієї конкретної фрази пояснює майже все... Якщо ми збережемо цю нашу унікальну спроможність, все в нас буде добре. Якщо втратимо, то – навпаки.

■ Політична кухня

Спроба перекласти на «розбійників» відповідальність за дії

Або бездіяльність Володимира Зеленського

Президент воюючої країни вибирає «лупити» свою армію, її структуру і стійкість заради загравання і ситуативного росту прихильності серед електорату, який за 11 років війни не зміг перерахувати 100 гривень на армію

Mason LEMBERG,
політичний оглядач,
публікує статті під псевдонімом

Проблема не тільки в тому, що Зеленський – слабкий і непрофесійний президент.

Проблема також в тому, що, як я вже неодноразово казав, Зеленський у виборі між Україною і рейтингами, піаром, самолюбством і самохвальством завжди вибере не Україну. Вона для нього – лиш поле для здобування влади, бонусів від влади і оплесків.

Чергове «кудкудакання» про «генералів в окопах» – тому приклад.

Бо це була не тільки спроба перекласти на «розбійників» відповідальність за дії або бездіяльність Зеленського.

Це була спроба загравання з найбільш «кінчаною» частиною електорату. Тією,

яка в пошуку виправдання своєї бездіяльності під час війни використовує найгнінші відмазки, відправляючи замість себе генералів в окопи: «Не піду воювати, бо генерали – не в окопах».

За 11 років війни, вона пройшла повз них. Вони нею не цікавилися і не розуміють елементарних речей.

Тому, що вони так і не

«Ті, хто відмазує себе генералами не в окопах, уже давно «відправили» в окопи всіх слуг і самого Зеленського.»

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Анатолій ФРАНЧУК – боєць із села Воютин Луцького району;
Ігор КУПЛЕСЬКИЙ – боєць із міста Нововолинська;
Юрій ШАБЛЕВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;
Іван БАДИВСЬКИЙ – боєць із села Люб'язь, що на Любешівщині;
Богдан ВОЙТЮК – боєць із міста Луцька;
Ігор КОБИШ – боєць із міста Ковеля;

Руслан ЧУЙКО – боєць із села Скиби, що Любомльщині;
Віталій КОРЕНЬ – боєць із селища Люблинець Ковельського району;
Валерій ЯЛЬНИЦЬКИЙ – боєць із міста Нововолинська;
Олександр ГАВРИШ – боєць із села Жидичин Луцького району;
Микола ЗУБ – боєць із села Холонів, що на Горохівщині;

Петро НАУМУК – боєць із села Самари, що на Ратнівщині;
Богдан СТЕПАНЮК – боєць із міста Ковеля;
Володимир ВОРОБЙОВ – боєць із міста Володимира;
Андрій ГЛЕЗ – боєць із села Ярівка, що на Горохівщині;
Олександр БОНДАР – боєць із міста Ківерці;
Олександр ПАНЬКЕВИЧ – боєць із міста Луцька;
Василь ЛУЧКО – боєць із

села Крупа Луцького району;
Микола КОВТОНЮК – боєць із міста Рожище;
Сергій ДУДКА – боєць із міста Луцька;
Сергій ВЕРЕМЧУК – боєць із міста Луцька;
Ігор ДМИТРУК – боєць із села Підцир'я Камінь-Каширського району;
Сергій ОВЧАРУК – боєць із міста Луцька.

■ Прямая мова**«Боїтеся працювати депутатами – складайте мандати, а не скасовуйте засідання»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про те, що буде, якщо США перестане допомагати Україні зброєю:

«Якщо скоротять, я думаю, що ми програємо. Звичайно, у будь-якому випадку ми залишимося, будемо воювати. У нас є власне виробництво, але його недостатньо, щоб перемогти. І я думаю, що цього недостатньо, щоб вижити. Але якщо таким буде американський вибір, ми вирішимо, що нам робити».

Ганна ГІН, блогерка із Харкова, про День Гідності та Свободи:

«...День «майданутих», по-простому. Не вірять, що вже 11 років пройшло, як ми «сопли морозили» на головних площах країни. І, знаєте, тільки одна людина, яка називала мене тоді «кастріологовою», попросила вибачення після початку великої війни: «Був не правий, Анька, пробач. Тільки зараз зрозумів, навіщо ви там стояли».

Ми там стояли за свободу. Проти проросійського зека в якості президента. І встояли...

Вічна пам'ять Героям, які загинули за свободу!».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від «Європейської Солідарності», про скасування засідання Верховної Ради 22 листопада через можливу загрозу обстрілу урядового кварталу:

«Зупинити життя, бо є загроза? Все це важко пояснити військовим на фронті, цивільним лікарям і вчителям... Боїтеся працювати депутатами – складайте мандати, а не скасовуйте засідання. Перепрацювалися?..».

Марія БЕРЛІНСЬКА, волонтерка, засновниця Центру підтримки аеророзвідки, про три слова, які можуть повернути українцям віру:

«Дуже не вистачає трьох слів. Всього трьох, але сказаних зі стратегічного рівня, від керівництва держави. Це має бути сказано і зроблено жорстко, по-дорослому і чесно. Всього три слова: «Служити будуть всі». Депутати, судді, прокурори, чиновники, «мсеківці», мери, олігархи, їхні родичі та друзі. Бізнес-партнери, міністри, бандити, контрабандисти, рок-зірки, актори, директори підприємств і дипломати... Мені здається, якщо це буде чесно виконано, то ці три слова відновлять віру. Ту віру, яка нас тримала в перші місяці війни».

Дмитро ЯРОШ, екслідер «Правого сектора», політик і військовий, про висновки після удару росіян міжконтинентальною ракетою по Україні:

«Звичайно, нам усім треба готуватися до найгіршого – ядерного удару. Вивчаймо і плануємо все, що із цим пов'язано, – конкретний алгоритм дій. Але навіть використання ядерної зброї не примусить українців стати рабами неодоїмперії! Ми мусимо і будемо воювати до останнього росіянина! Бо це не ми прийшли на чужу землю, а вони... Не біймося і тримаємо стрій!».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат, фракція «Європейська Солідарність», про єдність:

«В перші дні вторгнення багато хто казав, що розпочата путіним велика війна – це «Майдан» для тих, хто нічого не зрозумів на попередніх двох. Всю нашу історію росія послідовно намагалася знищити Україну та українськість, і кожна з революцій була викликана, не в останню чергу, опором українців проти цього. І якщо раніше хтось цього не зрозумів, то лютий 2022 року вже не залишив простору для сумнівів. Уже 1000 днів опір росії є синонімом виживання для кожного українця... Саме тому так важливо зараз не пересваритися між собою, а бути об'єднаними спільною метою – перемогти у війні».

Андрій САВЕНКО, воїн, підполковник ГУР, віцепрезидент Всеукраїнської федерації рукопашного бою, аспірант Волинського національного університету імені Лесі Українки, про те, чи вистійть Україна:

«Якщо буде «другий раунд «повномасштабки», тоді точно постане питання, чи вистіймо ми. Тому що те, що я зараз бачу, змушує думати саме про це. Дуже обурює, коли «великі хлопчики» кажуть: «Дякуємо хлопцям ЗСУ за те, що ми маємо змогу зараз виступати на змаганнях». Та жоден військовослужбовець не ризикує своїм життям для того, щоб оцей підкачаний «поц» 25–26 років поїхав на змагання. Ми віддаємо своє життя за нашу землю і майбутнє наших дітей. Однак таких, як ми, вже майже немає. Ми закінчуємося, на жаль».

Анатолій БАРГИЛЕВИЧ, генерал, начальник Генерального штабу Збройних Сил України, про головну потребу воїнів на фронті:

«Єдине, що хлопцям треба, – це підтримка суспільства, вони повинні бачити, що в тилу немає розбіжностей та суперечок, які розхитуватимуть суспільство та породжуватимуть занепадницькі настрої. Ми маємо усі об'єднатися довкола головного – нашої боротьби з ворогом».

Українські дрони можуть вражати цілі на відстані до двох тисяч кілометрів. Головне управління розвідки України використовує близько 20 різних типів далекобійних безпілотників. Тим часом OSINT-аналітики з'ясували, що Україна у ніч на 25 листопада вперше вдарила американськими балістичними ракетами ATACMS із касетною бойовою частиною по російському аеродрому тактичної авіації «Курськ-Східний». Ракети атакували стоянку бойових літаків.

■ Усе для фронту, все для Перемоги!**Тисяча днів великої війни: Порошенко спрямував на допомогу армії понад 6 мільярдів 247 мільйонів гривень**

Фото із сайту 5.ua.

Наразі основними пріоритетами Фонду Порошенка є забезпечення ЗСУ безпілотниками, засобами РЕБ та обладнанням для будівництва фортифікаційних споруд

Ольга СОКОЛОВА

У війська вже передали 40 тисяч 254 FPV-дрони. Для потреб ЗСУ придбали 1822 дрони Mavic та Mavic 3T, 350 безпілотників Autel. Для скидання з безпілотників доставлені десятки тисяч гранатометних боєприпасів.

Для військових закуплені сотні вантажівок, десятки тракторів, приладів нічного бачення, снайперських прицілів Archer, сотні «Старлінків», тисячі цифрових радіостанцій, десятки автобусів... Зокрема, для потреб фронту були куплені 414 військових вантажівок DAF, які після технічного обслуговування та переоснащення надійшли у війська.

Виконується великий контракт на поставку в армію комплексів БПЛА «Poseidon», у бригади ЗСУ вже передали 101 «пташку», а також – мобільні пункти управління. Військові отримали партію дронів Matrice 30T, БПЛА «Валькірія», «Shark», «Лелека», 40 гексакоптерів «Вампір» та бомбери «Heavy Shot».

Для евакуації поранених та виконання інших логістичних завдань військовим передали 428 квадроциклів. Для перевезення потужних артилерійських установок і танків ЗСУ отримали два найбільших танкових тягачі Oshkosh. 22 потужні вантажівки FODEN допомагають оперативно евакуювати пошкоджену техніку з поля бою і доправляють її для відновлення.

Для захисту військових налагодили серійне виробництво і вже виготовили 3 тисячі індивідуальних детекторів безпілотних літальних апаратів «Ванільний цукорок». Також військовим поставляють багатодіапазонні системи оковних засобів РЕБ «Шатро» (340 одиниць).

«За ці тисячу днів наша команда зробила 140 марш-кидків на фронт – не для селфі – щоб забезпечувати воїнів FPV-дронами, засобами РЕБ, бронетехнікою, засобами протидії технічній розвідці і всім тим, чого не дала держава».

Для будівництва оборонних споруд із початку 2024 року закуплено 100 екскаваторів, 60 з них вже допомагають військовим будувати фортифікації. Для військових автомобілів на фронт передали 10 870 шин.

« Підприємства Порошенка за цей час сплатили до бюджету 20 млрд грн податків, включно із ПДВ. »

Фонд Порошенка спільно з волонтерами виготовив 223 лазне-пральних комплекси, які передали в різні бригади, аби забезпечити комфортні умови для військових, які виходять на короткий відпочинок із передової.

Крім того, військовим передали більше 80 авторемонтних майстерень та шиномонтажів, десятки пересувних командно-штабних модулів. Підрозділам Морської піхоти та Сил спеціальних операцій передали 40 моторних човнів.

Починаючи з осені 2023 року, Петро Порошенко інвестував понад 200 мільйонів гривень у виробництво унікальних систем протидії засобам технічної розвідки «Ай-Петрі СВ»,

які успішно пройшли випробування та вже використовуються у Збройних силах, прикриваючи тисячу кілометрів лінії боєз'ясування.

Підприємства Порошенка за цей час сплатили до бюджету 20 млрд грн податків, включно із ПДВ.

Як зазначив п'ятий президент під час виступу у Верховній Раді, у цій війні вирішується, чи буде далі існувати Українська держава, чи збережеться український народ.

«Все ще велика робота лягає на плечі народу, волонтерів, донаторів і благодійників. За ці тисячу днів наша команда зробила 140 марш-кидків на фронт – не для селфі – щоб забезпечувати воїнів FPV-дронами, засобами РЕБ, бронетехнікою, засобами протидії технічній розвідці і всім тим, чого не дала держава. Державі має виконувати свої функції – мотивувати, озброювати, забезпечувати воїна і – нашу Перемогу», – наголосив Порошенко.

Він застеріг, що зараз критично важливо сконцентруватися і змінити ситуацію. «Парламент має зробити коаліцію національної єдності. Парламент має зробити уряд національної єдності, який на решті запроцює на оборону, для Збройних Сил України», – наголосив Порошенко. ■

■ Політична кухня**Посол України вручила нагороду... «головному мафіозі» Болгарії**

Фото із сайту prm.ua.

Цей чоловік, до того ж, – під санкціями США

Ольга СОКОЛОВА

Скандально відома посол України в Болгарії Олеся Ілашук вручила почесну грамоту Верховної Ради та відповідну медаль Деляну Пеевському, якого також називають «головним мафіозі» Болгарії та звинувачують у масовій купівлі голосів на виборах. Про це повідомив голова правління Інституту світової політики Віктор Шлінчак. Експерт зазначив, що це викликало

Знову фраза «Фінита ля комедія» звучить у бік команди партії «Слуга Народу».

неабиякий ажітаж у цій країні.

«Більше того, скажу, що Пеевський – не просто неоднозначна персона в Болгарії. Його звинувачують у корупції. Він є під санкціями США

згідно із «законом Магнітського», – зазначив експерт. – А тепер, як каже приказка, – до наших «баранів». Точніше, до «посолки», яка цю медаль і грамоту вручала. Ця історія – якрз

демонстрація того, для чого в наших посольствах потрібні професіонали, а не професійні височки. На жаль, це останнім часом – неодинокі випадки, коли диппредставництва не покращують, а псують репутацію України», – резюмує Шлінчак.

Як відомо, свого часу українське суспільство сколихнуло призначення Олеся Ілашук на дипломатичну посаду. Адже жінка не має фахової освіти, позиціонує як спеціаліст із сексології та дорожніх прикрас. Попри обурення й конструктивну критику, глава держави Володимир Зеленський не став змінювати своє кадрове рішення. ■

■ Прошу слова!

Невже навчать любити Україну ті, хто молиться московському попу?

Сьогодні на сторінках газети «Волинь» хочу звернутися до депутата Верховної Ради Ігоря Гузя

Ігор НОВОСАД

тася до вас на фейсбук-сторінку, що цей закон краще, ніж нічого (бо знову із всякими хитрощами і маніпуляціями, хоча хитрість – це не ознака великого розуму, а скоріше – його відсутність)...

А сьогодні на сторінках «Волині» звертаюся до вас із таким запитанням: чому працівники освіти, культури, депутати вашої команди і керівники волинських дер-

Скільки ще вони топтимуть Україну у крові?

жавних підприємств і організацій, працівники бюджетної сфери ходять до путінської секти? Невже навчать любити Україну ті, хто молиться московському попу, який благословляє убивати українських воїнів? Взагалі – убивати всіх українців?

Зробіть рішучий крок – забороніть працівникам державної служби відвідувати церкви московського патріархату – і не тре-

ба буде чекати дев'ять місяців, поки вони дограбують храми...

Ігор Володимировичу, тільки не опускайтесь до рівня одного зі своїх помічників, який мені відповів, що, мовляв, у нас у країні – демократія. Це – не демократія, це – відкрита підтримка ворога, який прийшов нас убивати.

Адже «МОВА. АРМІЯ. ЦЕРКВА» – це національна безпека.

І на завершення

хочу ще процитувати уривок із вірша геніального українського поета Дмитра Павличка (1929–2023):

«Але ти знаєш добре: московити,

Одягнені у митра золоті,
Прийшли до нас не Богові служити,

А розпинати волю на хресті.

Прийшли навчати нас царям коритись,

Прийняти рабства світову печаль,

В тайзі перед Європою закритись

І рідну мову посадить на палі.

Ця попівня напасницька і дика,

Не знає честі й господа не зна.

Бо їхній Бог – імперії владика,

Ненаситний кров'ю сатана».

М. Нововолинськ.

■ Патріоти з колиски

Любов Ганейчук: «Закінчиться війна і буде за честь називатися українцем»

У Луцькому лиці №27 зібрани талентові творчі молоді, аби відзначити переможців щорічного міжнародного конкурсу «Мій рідний край» імені Ростислава Федака

Люба ХВАС

27-ий раз «Союз українок» на Волині нагороджує юних літописців історії краю.

Ростислава Федак працювала над тим, щоб ці роботи були залишені для майбутніх поколінь. Тож до війни видавали щорічні друковані збірники».

Цього року на конкурс надіслали 85 робіт з усієї України. З них – 20 надійшло з Волині.

Тематика робіт, поданих в окремих номінаціях, – різна: видатні постаті України, легендарні обличчя російсько-української війни, проблеми національного виховання, історії свого роду, дослідження легенд міста.

Найбільше учасників – із Луцького лицю №27. Учні під керівництвом наставників-вчителів гідно представили свої напрацювання на цьому конкурсі та посіли призові місця.

Тож до цього закладу освіти завітали союзники Волині, аби урочисто привітати молоді та вручити нагороди. Для них тут організували яскраве святкове дійство.

До учасників заходу проникливо й сердечно звернулася Любов Ганейчук – Почесна громадянка Луцька, у минулому – депутатка Луцької міської ради кількох скликань. Вона завжди боролася за незалежність нашої держави, очолювала Волинську організацію «Союз українок» понад 30 років, нині – голова ГО «Луцький союз українок»:

«Дорогі викладачі, я хочу усім вам подякувати за величезну працю, яку ви провели з вашими дітьми, за ці патріотичні роботи, за те, що приклали стільки зусиль. До вас звертаюся, дорогі діти:

скоро ви будете прощатися з вашою альма-матер, підете у «велике плавання». Хочу сказати, куди б вас доля не закинула, пам'ятайте, хто ви є, чий ви діти, чия земля вас породила, завжди пам'ятайте, що ви – українці. Закінчиться війна – і світ пізнає і красу України, і духовні глибини, і нашу культуру, і наше мистецтво, і у світі, діти, буде за честь називатися українцем».

«**Пізнай свій край, свій рід, свій народ, свою землю – і ти побачиш шлях у життя.**»

Директор департаменту освіти Луцької міської ради Віталій Бондар відзначив: «Уже в самій назві конкурсу вкладається не тільки аспект того, що ми маємо змагатися, а й аспект національно-патріотичного виховання – це дуже важливо у наш непростий час. Адже знання про свій рідний край, любов до своєї мови, традицій, культури, сьогодні мають бути на першому місці».

Організували та підтримали підготовку цього заходу заступник директора департаменту освіти Луцької міськради – Олександр Томаченко, директорка лицю №27 – Наталія Гаврилівна, союзниця Валентина Ключенко.

Того ж дня дипломи та грамоти отримали учні Луцького лицю №27: Соломія Ко-

ролюк (найвища відзнака «Перлина») – науковий керівник Тетяна Мигас; Остап Корчук (I місце) – керівники: Зоряна Мацюк, Марія Фенко; Данеєлла Алієва (I місце); Владислав Козюпа (II місце) – керівники: Наталія Кінд-Войтюк, Тетяна Хомаковська; Богдан Яким та Гліб Маринюк (II місце) – керівник Лілія Валенко; Дарія Кот (III місце) – керівники: Зоряна Мацюк, Оксана Крутова; Анастасія Дорошук (за участь) – керівник: Зоряна Мацюк; учениця Луцького лицю №26 – Яна Станіславчук (I місце) – науковий керівник Ляля Байло.

А також місця розділили: студентки ВНУ ім. Лесі Українки: Марічка Гузар (I місце), Юлія Талімончук (I місце) – керівник Наталія Кінд-Войтюк; Анастасія Лахтюк (III місце), Сніжана Сіліч (за участь) – керівник – Зоряна Мацюк; Вероніка Пирог (II місце) – керівник Світлана Богдан; учні Устилузького лицю: Данило Цюпак (найвища відзнака «Перлина»), Дарія Басюк (II місце) – керівник Тетяна Василенко; учениця Секунської гімназії Дубівської громади – Ангеліна Деркач (III місце) – керівник Анна Михалевич; студентки Ковельського фахового медичного коледжу: Ольга Костюра та Олександра Пікун (за участь) – керівник Неоніла Сачук.

«Пізнай свій край, свій рід, свій народ, свою землю – і ти побачиш шлях у життя» – мудрий вислів Григорія Сковороди. Завдяки участі у цьому конкурсі, молодь України пізнає свій край, свій народ, свою землю. Історія – швидкоплинна, і кожна епоха дарує нам багато несподіванок, відкриттів, непересічних особистостей. Щоб зберігати ці миті історії, Віра Чайковська оголосила про початок наступного конкурсу «Мій рідний край» 2024–2025 років, на який чекатимуть робіт від ще більшої кількості учасників. Саме сьогодні варто творити літописну історію нашого щоденного буття, аби лишити свою працю для сучасних і прийдешніх поколінь. ■

Погляд

Валерій МІЩЕНКО,
журналіст, воїн 14-ї ОМБр
ім. князя Романа Великого

Кажуть, що їдуть на «Нову пошту» за посилкою, а самі – втікають у СЗЧ

У 2022–23-му роках я категорично засуджував будь-яке самовільне залишення частини (СЗЧ) військовими, відмову від виконання наказу або втікачів із позицій. Пам'ятаю часи, коли перед заступанням на зміну всі сподівалися, що буде ворожий штурм. І засмучувалися, що його не було – так хотіли тріумфувати ворога! Але поступово накопичувалися психологічна та фізична втома, бо на війні реально дуже важко

Вислів «про наявність входу та відсутність виходу», який раніше сприймався як веселий армійський жарт, за більш як два роки війни набув свого справжнього змісту. Історії про солдатів, які кажуть, що їдуть на «Нову пошту» за посилкою, а самі втікають у СЗЧ, – стали розповсюдженими, а тому – не смішними. Бойові виходи перестали бути «веселою пригодою». На перекурах ми обговорювали, що «той списався по інвалідності, той – по догляду, того вбили». Якщо був реально придатний, але «косив» під хворого, навіть перед солдатами висміювали, якщо чесно казав, що «задовбався» і хоче «закосити», то зла не тримали.

За інформацією, озвученою народним депутатом України Анною Скороход, загальна цифра військовослужбовців, які самовільно залишили частину, понад 100 тисяч. Це – офіційна цифра. А за неофіційними даними, тих що пішли в СЗЧ, уже понад мільйон.

Чому ж власне хлопці вдаються до цього? Причини самовільно покидати службу у військових різні: незадоволеність командуванням, психологічні та фізичні проблеми, страх загинути...

Як на мене, то, по-перше, – це все ж таки відсутність «виходу». Немає чіткого формулювання, коли тобі – додому. Ми всі є живі люди, хлопці стомлюються. А на війні – надзвичайно важко, особливо, коли постійно доводиться вступати у бій.

Хлопцям на «передку» потрібна заміна. І то є другий аспект, чому вони власне їдуть у СЗЧ. Багато, із моїх побратимів, за понад 2 роки військової служби не мали жодної відпустки. Бо... немає ким замінити їх.

Саме невизначені чіткі межі демобілізації з лав ЗСУ та відсутність можливості ротаций навіть цілих підрозділів – основні причини СЗЧ. А життя є життя: когось жінка «дістає», хтось давно не бачив дітей чи просто виснажився...

Психологи не встигають до кожного доступитися.

Тому новина про те, що Верховна Рада ухвалила закон про добровільне повернення на службу для тих, хто вперше самовільно залишив військовій частині або дезертирував, виглядає доволі привабливо, навіть казково. Особливо, зважаючи на те, що тепер утікач, за згоди командування, може продовжувати службу як у частині, з якої втік, так і в будь-якій іншій, яка погодиться його прийняти. Тоді кримінальне провадження можуть закрити.

Але чи реалізують його? Бо, за словами військового психолога Андрія Козачука, із СЗЧ повертаються здебільшого ті, хто переводиться до іншого підрозділу.

Водночас, він зауважує, що це – не дуже поширені випадки. Адже, якби існувала гарантія переведення у військо шляхом СЗЧ, то «половина особового складу, мабуть, пішла б у СЗЧ».

«Так, у нас є величезні проблеми з переводом. Люди бажать служити в якихось інших підрозділах, їх туди не пускають. Тому що, на відміну від цивільного життя, у війську тебе мають не тільки хотіти там, куди ти сам хочеш, але й тебе мають відпускати», – наголошує військовий психолог.

Про всяк випадок уточнюю, що я ніколи самовільно не залишав військову частину, відмовлятися від виконання наказу або втікати з позицій наміру не маю. З 25 липня 2023 року виконував бойові завдання в піхоті на Куп'янському напрямку Харківської області. Після отримання осколкового поранення 9 травня 2024 року був переведений до взводу матеріального забезпечення, де також продовжую виконувати бойові завдання. Бо знаю, чому я пішов на війну, хоч до того не служив в армії і жодного відношення до війська не мав. Хочу, щоб мій 8-річний син Давид пишався своїм татом. Адже наша гідність починається з того, що ми стаємо спроможні на вчинок заради когось або чогось. Це означає, що ми готові чимось заплатити за нього. Міра цієї жертви й дорівнює нашій гідності. ■

Пульс тижня**Суперечка за чаркою призвела до смерті**

У Луцьку оперативники затримали чоловіка за підозрою у завданні тяжких тілесних ушкоджень

Соломія МУЗИЧКО

До поліції надійшло повідомлення, що в одній з квартир виявили труп 61-річного жителя Ковельського району. Тіло направили на проведення судово-медичної експертизи, згідно з якою чоловік помер насильницькою смертю.

Оперативники встановили, що напередодні постраждалий розпивав спиртні напої у компанії, на квартирі у знайомих. Згодом, під час конфлікту, його побив 55-річний лучанин. Від отриманих травм чоловік помер.

Зловмисника затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. До слова, чоловіка раніше неодноразово притягували до кримінальної відповідальності. Зокрема, відбував покарання за вчинення умисного вбивства і у вересні тільки звільнився з місць позбавлення волі.

За фактом завдання умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого, слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 2 ст. 121 Кримінального кодексу України.

Після оголошення підозри у вчиненні злочину, чоловікові обернуть запобіжний захід.

Санкція статті передбачає до 10 років позбавлення волі. Нині зловмисник перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. ■

Лучанин заблукав у горах

Ворохтянські рятувальники надавали допомогу чоловікові, який заблукав під час спуску з гори Говерла, рухаючись по «синьому» маршруту

Соломія МУЗИЧКО

Турист, мешканець міста Луцька, втратив орієнтування на місцевості через настання темної пори доби та потребував допомоги рятувальників.

Лучанина розшукали та провели до урочища Заросляк, звідки він на власному автотранспортному засобі вирушив до місця тимчасового проживання.

Рятувальники нагадують туристам про те, що потрібно завжди планувати свій маршрут, не йти в гори наодинці та розрахувати час повернення у світлу пору доби, а також обов'язково враховувати прогноз погоди і завантажити мобільний застосунок «Порятунок у горах». ■

РЕКЛАМА

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЦУМАНСЬКА СЕЛИЩНА РАДА ПОВІДОМЛЯЄ, що відповідно до рішення селищної ради № 35/36 від 20 травня 2024 року, розроблена містобудівна документація «Детальний план території земельної ділянки в межах с.Карпилівка Луцького району Волинської області».

З детальним планом території можна ознайомитись у адмінприміщеннях селищної ради за адресою: селище Цумань, вул.Грушевського, 2 (каб.2) та в селі Карпилівка, вул. І.Франка, 7.

Пропозиції та зауваження щодо містобудівної документації «Детальний план території земельних ділянок для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу в межах с. Карпилівка Луцького району Волинської області» подавати до Цуманської селищної ради в каб.2, адмінприміщення по вул. Грушевського, 2 або в с. Карпилівка, вул. І.Франка, 7 з 25.11.2024 року по 25.12.2024 року (у понеділок-п'ятницю з 8 до 13 та з 14 до 17.15 год.).

Громадське обговорення даної містобудівної документації відбудеться 26 грудня 2024 року о 10 год. у адмінприміщенні за адресою с. Карпилівка, вул. І. Франка, 7.

ПП БУРМАКА Н.П.
30 листопада, 7, 14 грудня.

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування - анонімно

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерация профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗВ від 22.04.10

Проблема**Небезпечна інфекція атакує волинян**

За 10 місяців цього року на Волині зареєстровано 19 випадків лептоспірозу, торік їх було 3

Любомира НАТИНКА

Зокрема, у жовтні занедужав житель Луцького району (1965 року народження). Він займався домашнім господарством і часто рибалив. Під час епідрозслідування встановлено, що приблизно на 3-4 добу після останньої риболовлі у чоловіка значно підвищилася температура тіла, з'явився сильний головний біль. Також він скаржився на загальну слабкість і часту блювоту. Звернувся до лікарів, коли його стан різко погіршився, і виникли ускладнення в роботі нирок і печінки. В лікувальному закладі у хворого запідозрили лептоспіроз, який підтвердився лабораторно. На жаль, чоловік помер. Із метою встановлення шляху інфікування триває епідрозслідування.

Лептоспіроз – це особливо небезпечне інфекційне захворювання, яке може призвести до ураження нирок, печінки, менингіту (запалення оболонок головного і спинного мозку), легеневої

кровотечі й навіть спричинити смерть, якщо своєчасно не звернутися за медичною допомогою.

Лептоспіроз – це інфекція, яка передається від тварин до людей. Основним збудником є бактерія *Leptospira*, яка потрапляє у воду із сечею інфікованих тварин, найчастіше, гризунів, а також худоби, собак і диких тварин.

Від людини до людини лептоспіроз не передається. Бактерія проникає в організм через тріщини, порізи або рани на шкірі, а також через слизові оболонки очей, носа та рота. Найпоширеніший механізм передачі – контактний, під час купання і риболовлі в заражених водоймах, сінокошу на зволжених територіях та обробки городу, догляду

Джерело: istock.

Інфекція потрапляє у водойми через тварин.

« **Лептоспіроз – це інфекція, яка передається від тварин до людей. Основним збудником є бактерія *Leptospira*, яка потрапляє у воду із сечею інфікованих тварин, найчастіше, гризунів, а також худоби, собак і диких тварин.** »

за хворими й інфікованими тваринами.

У 90% випадків лептоспіроз починається із неспецифічних симптомів – підвищена температура та кон'юнктивіт. Але є і більш характерна симптоматика: сильні болі в м'язах, особливо в литках, що посилюються під час пальпації (обмацування), та геморагічний синдром (патологічна кровоточивість).

Лікарі-епідеміологи наголошують, що для запобігання

лептоспірозу необхідно:

- забезпечити відповідний захист від гризунів місць проживання людей та джерел водопостачання;
- проводити дератизацію приміщень та захищати харчові продукти і воду від проникнення гризунів;
- у жодному разі не використовувати воду з відкритих водойм для пиття, миття овочів, фруктів, а особливо для приготування їжі на природі;
- при проведенні сільськогосподарських робіт, зборі урожаю та перебуванні біля водойми використовувати засоби індивідуального захисту.

Хуліган**15-річний підліток хотів розбагатіти на мінуванні шкіл**

За цим фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 259 Кримінального кодексу України. Йдеться про завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності

Соломія МУЗИЧКО

До поліції звернувся директор одного з ліцеїв, який повідомив, що на електронну адресу установи надійшов лист з інформацією про замінування низки навчальних закладів в обласному центрі. Мінер просить викуп –

1 мільйон гривень.

Усі зазначені об'єкти перевірили спеціалісти-вибухотехніки. На місці також працювала кінологічна служба. Жодних вибухових речовин правоохоронці не виявили. Проведено евакуацію.

Проаналізувавши но-

Джерело: vidomo.media.

Осубу «мінера» встановили проаналізувавши номери телефонів.

мери телефонів, оперативники, за інформаційної підтримки співробітників кримінального аналізу, швидко встановили особу зловмисника. Ним виявився 15-річний студент одного із коледжів Луцька. Хлопець розповів, що про це його попросили знайомі, які не хотіли йти на навчання.

В його помешканні поліцейські провели невідклад-

ний обшук, у результаті якого вилучили низку речових доказів.

Окрім цього, поліцейські встановили причетність хлопця до вчинення неправдивого повідомлення про замінування закладів освіти у Луцьку 19 листопада.

Санкція ч. 2 ст. 259 передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 4 до 8 років. ■

Шок!**Двоє пенсіонерів організували схему втечі ухлянтів через кордон**

Зловмисників затримали в порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України

Соломія МУЗИЧКО

Заданими слідства, раніше судимий 66-річний житель міста Ківерці та його 66-річний спілник із Рівненської області пропонували військовозобов'язаним чоловікам переправити їх через державний кордон України поза встановленими державними пунктами пропуску до Румунії.

Зловмисники підшукували чоловіків, охочих залишити краї-

ну, проводили з ними інструктаж та спрямовували їх у Закарпатську область, де ті мали перетнути кордон через річку або через гірську місцевість. За свої послуги фігуранти брали 13 тисяч доларів США з особи.

Затримали зловмисників 19 листопада 2024 року у Луцьку після одержання від двох клієнтів коштів за «послугу».

За місцем проживання зловмисників провели санкціоновані обшуки, вилучено гроші, автотранспорт, мобільні телефони та чорнові записи.

Ім вже оголосили підозри за ч. 3 ст. 332 Кримінального кодексу України. Йдеться про організацію незаконного переправлення осіб через державний кордон України, вчинену з корисливих мотивів. Суд обрав чоловікам запобіжні заходи: 60 діб тримання під вартою з правом внесення застави – 242 240 гривень. ■

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

АДВОКАТ

консультація
БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідоцтво ЗП 002973 від 21.08.2024р.

ЕФЕКТИВНА РЕКЛАМА

066 824 71 60

Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD000000CG1P000), видану на ім'я Дем'янчук Віталій, вважати недійсною.

Пульс тижня

Фото: 82 окрема десантно-штурмова Буковинська бригада.

Відважний захисник Руслан Ярошенко із високою нагородою.

Волинський воїн отримав високу відзнаку

Молодшого сержанта зі Старої Вижівки Руслана Ярошенка нагородили відзнакою Головнокомандувача ЗСУ Олександра Сирського «Хрест хоробрих»

Леся КВІТКА

Руслан Ярошенко ще у 2014-2015 роках брав участь в антитерористичній операції. Чоловіка мобілізували у березні 2024 року.

Військовослужбовець – учасник наступальної операції у Курській області.

Довідково: нагрудним знаком «Хрест хоробрих» нагороджують військовослужбовців та працівників Збройних Сил України за героїчний вчинок, пов'язаний із ризиком для життя (здоров'я) під час участі у бойових діях об'єднаних, антитерористичних операцій, а також – операція із підтримання миру та безпеки, ліквідації наслідків природних та техногенних катастроф, інших надзвичайних ситуацій. ■

Збував канабіс у рідному селі

36-річному жителю Заболоття повідомлено про підозру у неодноразовому незаконному придбанні, зберіганні з метою збуту й збуту наркотичного засобу

Любов ВОЛИНЬЮК

За даними слідства, чоловік, у якого вже були конфлікти із законом, у вересні-жовтні 2024 року збував у Заболотті канабіс.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Досудове розслідування проводило Ковельське РУП ГУНП в області.

Довідково: санкцією ч. 2 ст. 307 КК України за неодноразове незаконне придбання, зберігання з метою збуту й збут наркотичних засобів передбачено покарання від 6 до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. ■

Погода**Осінь попрощається туманами, дощем із мокрим снігом**

На дорогах буде ожеледиця, тому метеорологи встановили Перший рівень небезпечності (жовтий) і попереджають насамперед водіїв, щоб були обережними під час поїздки

Галина ШВАБЮК

Як інформує Волинський обласний центр з гідрометеорології, 28 листопада буде хмарно. Вночі – без істотних опадів, вдень – невеликий дощ. Вночі та ранком місцями туман, слабка ожеледиця. Вітер південний, 5-10 м/с. Температура повітря: вночі – від 1°C морозу до 4°C тепла, вдень – 2-7°C тепла.

29 листопада місцями очікується дощ із мокрим снігом. На дорогах ожеледиця. Вітер північно-східний, 5-10 м/с. Температура повітря: вночі – від 1°C морозу до 4°C тепла, вдень – 0-5°C тепла.

30 листопада прогнозується хмарна погода з проясненнями. Без істотних опадів. Вночі на дорогах місцями ожеледиця. Вітер східний, 5-10 м/с. Температура повітря: вночі – від 3°C морозу до 2° тепла, вдень – 0-5°C тепла.

Прогноз погоди на грудень від народно-го синоптика читайте на с. 2. ■

О часи! О звичаї!**Троє односельців допомагали військовозобов'язаним втекти до Білорусі**

Фото: Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон.

Поблизу одного із сіл Ратнівської громади було затримано трьох волинян, котрі збиралися незаконно перетнути українсько-білоруський кордон

Любов ВОЛИНЬЮК

Допомогти їм у цьому мали виконавці злочинної схеми – мешканці прикордоння, 1990 і 1992 років народження, яких, разом із «клієнтами», також затримали.

Правоохоронці оперативно встановили й організаторів протиправної діяльності. Ними виявилися троє односельців, мешканці Ковельського району, віком 46, 47 та 57 років. Злочинна група, зі заздалегідь спланованим розподілом ролей, за грошову винагороду здійснювала незаконне переправлення громадян призовного віку через держзрубіж. За свої послуги зловмисники брали від 3

За свої послуги зловмисники брали від 3 до 5 тисяч доларів США з особи.

до 5 тисяч доларів США з особи.

У фігурантів справи правоохоронці провели низку санкціонованих обшуків, у результаті яких вилучили ряд доказів, що вказують на протиправну діяльність. Серед них: транспортні засоби, мобільні телефони, грошові кошти, чорнові записи тощо.

Заходи з викриття злочинної групи провели оперативні працівники відділу внутрішньої та власної безпеки по 6 прикордонному загону ГВВВБ «Захід», оперативні співробітники Держприкордонслужби, слідчі УСР у Волинській області ДСР НП України та СУ ГУНП у Волинській області, за процесуального керівництва

Волинської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Західного регіону.

Двом учасникам схеми уже повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 332 КК України «Незаконне переправлення осіб через державний кордон України». Слідчі дії тривають. ■

Про це говорять**Аби припинити бійку, патрульна зробила попереджувальний постріл**

У Ковелі виник конфлікт між поліцейськими та перехожими

Любов ВОЛИНЬЮК

Упатрульній поліції Волинської області розповіли про інцидент, який стався у неділю, близько 15-ї години.

Поліцейські зупинили автомобіль Jeep, водій якого порушив ПДР. Під час складання адміністративних матеріалів перехожий поцупив ключі від автомобіля патрульних.

Правоохоронці наздогнали чоловіка. Спілкуючись із патрульним, він поведився вкрай агресивно та конфліктував, інспектори почали затримувати нападника. У цей момент декілька перехожих втрутилися у конфлікт.

Одна з поліцейських зробила попереджувальний постріл угору, аби подати сигнал тривоги та викликати допоміжні сили. Учасники бійки, користуючись метушнею, сіли в автомобіль Volkswagen та втекли з місця події.

Незабаром поблизу АЗС патрульні зупинили вказаний автомобіль та затримали правопорушників.

На місце події прибула слідчо-оперативна група поліції. Двох

Двох нападників затримано.

У разі доведення вини чоловікам загрожує до п'яти років позбавлення волі.

нападників затримано. Учасників конфлікту – чоловікам 45 та 43 років – повідомили про підозру в умисному заповдіданні побоїв під час виконання правоохоронцями службових обов'язків.

Їх підозрюють у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 2 ст. 345 Кримінального

кодексу України. Йдеться про погрозу або насильство щодо працівника поліції. У разі доведення вини чоловікам загрожує до п'яти років позбавлення волі. Наразі вирішується питання про обрання підозрюваним запобіжного заходу – тримання під вартою. Слідство у справі триває. ■

Мерзотник**Розпусник 10-річної дитини отримав 5 років в'язниці**

Волинський апеляційний суд скасував вирок суду першої інстанції та, визнавши 44-річного чоловіка винуватим у розбещенні малолітньої та порушенні недоторканості житла, призначив йому покарання у виді 5 років реального позбавлення волі

Любов ВОЛИНЬЮК

Доведено, що 6 лютого 2024 року, опівночі, нетверезий житель одного з сіл Ковельського району незаконно проник до житлового будинку в рідному селі, зайшов у кімнату, де спала 10-річна дитина, та вчиняв щодо неї розпусні дії.

Суд першої інстанції призначив зловмиснику покарання зі встановленням трирічного іспитового строку.

Не погодившись із таким покаранням, прокурори оскаржили вирок в апеляційному порядку.

Дослухавшись до доводів прокурорів, апеляційний суд признав волинянину остаточне покарання у виді 5 років позбавлення волі, з позбавленням права займатися навчальною та/чи виховною діяльністю осіб до 18 років.

Відповідно до рішення суду, яке набрало законної сили, інформацію про кривдника дитини внесено до Єдиного реєстру осіб, засуджених за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої особи.

Під час судового розгляду прокурори дотрималися міжнародних стандартів правосуддя, дружнього до дитини, а також – стандартів роботи прокурора у кримінальних провадженнях за участю дітей. Дитину в судові засідання не викликали, аби уникнути її психологічного стресу та повторного травмування. ■

■ Репортаж із глибинки

Такий вигляд має міст у селі Березичі станом на кінець листопада 2024 року.

Фото – «Суспільне Луцьк».

Аварійний сільський міст, листопад 2024 року.

«Для людей – це «невиносима» історія. Ваш міст, що хочете, – те з ним і робіть...»

У селі Березичі Любешівської громади місцеві жителі самостійно ремонтують аварійний міст довжиною майже 40 метрів і шириною майже 6 метрів через річку Стохід, який не перебуває ні на чьому балансі: ні селищної ради, ні Служби місцевих автомобільних доріг у Волинській області

Наталія ВОСКРЕСЕНЬКА,
Оксана ЄВПАК

Фото з архіву Ольги ШПАНЧУК.

Процес ремонту дерев'яного мосту в Березичах нинішнього літа.

«КОРОВИ «КАЖДИЙ» ДЕНЬ ПАДАЮТЬ З МОСТА, ЛАПИ КРУТЯТЬ, ЛАМАЮТЬ...»

70-річна жителька села Березичі Ольга Шпанчук розповіла «Суспільному Луцьк», що дерев'яний міст сполучає їхнє село через річку Стохід із дорогою на Нові Березичі. Він був споруджений місцевим колгоспом, який уже давно розпався. Коли саме побудували міст – не знають ні жителі села, ні в селищній раді.

«То така історія, болюча, слухайте. Для людей – це «невиносима» історія. Нікому вона не потрібна... Ваш міст, що хочете, – те з ним і робіть», – сказала пенсіонерка.

Із середини літа 2024 року місцеві жителі самотужки взялися ремонтувати цей міст довжиною майже 40 метрів і шириною майже 6 метрів. Зараз на ньому замінили чотири не весь потрухлявілий дерев'яний настил і поклали нові дубові прогони, розповів місцевий житель Сергій Михальчук.

«Кожен день ідемо. Минулий раз тут їхали конячкою, то вона вскочила, що ледь лапу не строжила. Корови «каждий» день падають з

моста, лапи теж крутять, ламають, то я не знаю... Нікому не треба село», – розповів волинянин.

На ремонт дерев'яного моста у громаді зібрали понад 50 тисяч гривень, як за-

їми односельчанами, тому що наша місцева влада відмовилася. Бо міст не є на балансі. Вони зразу пообіцяли нам, що допоможуть, що й трактори будуть, і на солярку дадуть. А як дійшли до

ривалася об'єднана громада, такого об'єкта в тих сільрадах, які об'єднувалися, не було і не було що приймати на баланс», – сказав посадовець.

Юрій Боснюк додав, що Любешівська селищна рада відреагувала на звернення жителів села та надіслала звернення до Волинської обласної державної адміністрації, аби Служба місцевих автомобільних доріг взяла дерев'яний міст на свій баланс для проведення ремонтних робіт.

Директор департаменту інфраструктури Волинської облдержадміністрації Степан Білан розповів «Суспільному», що Служба місцевих автомобільних доріг не має можливості взяти цей міст на баланс, і додав, що зробили це запропонували громаді.

«Враховуючи той момент, що зараз держава не виділяє коштів із державного бюджету на ремонт доріг державного значення взагалі (тим більше до цього моста не веде жодна державна дорога), ми запропонували місцевій громаді, щоб вона цей міст взяла на свій баланс і могла його обслуговувати», – сказав керівник департаменту.

Секретар Любешівської селищної ради Юрій Боснюк зазначив: «Для того, щоб взяти об'єкт на баланс, треба збудувати новий міст. Такої можливості в громаді наразі немає, зважаючи на воєнний стан».

«Це – не один мільйон гривень, тому що це – дуже велика споруда з дуже великими видатками. Поруч є два мости: один – за 3 км від села, другий – за 8 км. Сполучення села Березичі з населеними пунктами Любешів чи Луцьк є. Будувати на відстані 3 кілометри мости у нас немає фінансової можливості», – додав посадовець.

Дивіться відеорепортаж «Суспільного Луцьк» з місця події за цим посиланням –

«Із середини літа 2024 року місцеві жителі самотужки взялися ремонтувати цей міст довжиною майже 40 метрів і шириною майже 6 метрів.»

значила Ольга Шпанчук.

«Пішли по селу – позбирали гроші, хто здав, хто й не здав, – були різні люди. Але переважно позадавали... Тут, у Нових Березичах, позбирали гроші. Ми тут 45 тисяч зібрали, на колонії – 8, і на Волі – 2 тисячі. І за ті гроші купляли ліс», – сказала пенсіонерка.

Роботи, які планували зробити люди, вже майже завершили, розповів 69-річний пенсіонер Василь Пилипович. З його слів – часто їздять цим мостом.

«Ми ремонтували зі сво-

діла, то ніхто з нами не хотів говорити», – сказав місцевий житель.

МІСТ Є, АЛЕ Й... НЕМАЄ

У селі Березичі, де розташований міст, проживає 800 людей. Про проблему зі сполученням через Стохід знають, повідомив «Суспільному» секретар Любешівської селищної ради Юрій Боснюк. Попри це, з його слів, проблема в тому, що такого об'єкта, як міст через річку Стохід від села Березичі, у документації місцевої ради немає.

«Тому що під час об'єднання сільських рад, коли ство-

■ Молодці!

Майже 30 тисяч гривень – для наших захисників

У Великояблунківському ліцеї, що на Маневиччині, вкотре відбувся благодійний ярмарок на підтримку Збройних Сил України

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Його учасники – учні, батьки, вчителі, працівники навчального закладу, мешканці села. Смачна випічка, гарячі напої, різноманітні солодощі смакували всім. Охочі могли не тільки скуштувати смаколики, а й зробити свій внесок у підтримку наших захисників.

Завдяки активній участі тих, хто долучився до акції, вдалося зібрати 27 348 гривень. Кошти буде передано на потреби воїнів на передовій. Так ті, хто в тилу, роблять свій внесок у наближення Перемоги.

Фото із сайту Маневичської селищної ради.

Охочі могли не тільки скуштувати смаколики, а й зробити свій внесок у добру справу.

■ Пульс тижня

Символ незламності духу нашого народу

21 листопада у селі Бихів Любешівської громади урочисто відкрили Алею слави, присвячену пам'яті земляків, які віддали свої життя за незалежність і територіальну цілісність України

Богдана КАТЕРИНЧУК

Дійство зібрало родини загиблих представників влади, громадськості та духовенства.

Алея включає чотири секції з фотографіями загиблих військовослужбовців, які народилися та жили у Бихові: Микола Романюк, Руслан Литвинчук, Володимир Дарчич та Михайло Дарчич. Кожен портрет Героя має QR-код. Відсканувавши його за допомогою смартфона, можна отримати доступ до біографій Героїв, які написали місцеві журналісти.

З нагоди урочистої події до учасників заходу звернулася заступниця селищного голови Тетяна Смокович:

«Алея слави – це не просто місце, де закарбовано імена наших Героїв, це – символ вдячності, пам'яті та незламності духу нашого народу. Вона нагадуватиме нам про подвиг жителів Бихова, які заради свободи та миру зробили найбільший внесок – віддали власне життя».

Під час відкриття Алеї слави провели молебень та освячення цього пам'ятного місця. ■

Район отримав 2,5 мільйона гривень для забезпечення дітей з інвалідністю

Реабілітація малечі з особливими потребами – один із пріоритетних напрямів роботи управління соціальної та ветеранської політики Камінь-Каширської райдержадміністрації

Богдана КАТЕРИНЧУК

Про це говорили цими днями під час апаратної наради в начальниці районної військової адміністрації Ольги Вашук. За словами керівника вищезазначеного структурного підрозділу Максима Демидюка, реабілітаційні послуги спрямовані на підтримку дітей з обмеженими можливостями та поліпшення якості їхнього життя. Цьогоріч Камінь-Каширський район отримав майже 2 мільйони гривень із державного бюджету для надання цих послуг.

– Станом на початок листопада на відповідні потреби додатково спрямували ще 495 тисяч гривень. Загалом надійшло 212 заяв для проходження реабілітації. Серед вподобаних – низка спеціалізованих закладів, – поінформував Максим Максимович.

Нагадаємо, що для забезпечення дитини реабілітаційними послугами один із її батьків чи законний представник подає заяву до виконавчого органу міської, селищної, сільської рад або до ЦНАПів, які передають пакет необхідних документів управління соціальної та ветеранської політики РДА для реєстрації. ■

3 1 грудня на Волині діятиме заборона на вилов раків. На цей час припадає період їхнього спарювання та виношування ікри. За порушення заборони законодавством передбачено відповідальність: від адміністративних штрафів – до порушення кримінальної справи. Крім того, за кожного незаконно виловленого рака встановлено розмір грошового відшкодування – 3 332 гривні.

■ **Гірко!**

Військовослужбовці Богдан і Тетяна повінчалися у храмі Звинячого

Чоловік на цей особливий обряд приїхав із передової. Зі своєю коханою боронити Україну вони стали разом ще у лютому 2022 року

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

Відколи почалася війна, 43-річний військовослужбовець Першого прикордонного загону Богдан Косинський в рідне село Звиняче Горохівської територіальної громади Луцького району приїжджає зрідка. Але всюди, куди веде його солдатська доля, розказує про мальовничість свого Поліського краю настільки теплими словами, що побачити нашу Волинь хочеться вже всім його бойовим побратимам.

Цьогоріч воїн побував удома лише раз за довгі вісім місяців. Як завше, на крилах синівської вдячності та любові, поспішав до рідної хати, батьків. А ще ж їхав на своє... вінчання!

Фото з архіву родини Косинських.

Вінчання військовослужбовців Тетяни й Богдана Косинських у звиняченському храмі Святого Миколая Чудотворця було воістину **незабутнім.**

зрання до смеркання й не пропускає жодного богослужіння в церкві Святого Миколая Чудотворця. Його настоятель, о. Назарій Шийка, просить вірян йти до Божого дому навіть буденними вечорами, щоб велелюдна молитва була невсипущим оберегом для українських захисників. До слова, церковна громада Звинячого однією з перших позбавила свою святиню московського духу, перейшовши в січні 2019 року в лоно Православної церкви України. Хористи тоді в один голос ввірили регентство Вірі Клімівні Косинській – завше милозвучний голосом у піснеспівах та щирістю – в спілкуванні з односельцями.

...Пані Віра всміхається, згадуючи з кожної розмови з своєю найріднішим воїном жартівливе: «Боятися нам, мамо, не належить!». Знає ж бо і вона, і чоловік Богдан Борисович, що їхній син навіть здалеку, навіть із фронтового пекла, зуміє втішити їх найпотрібнішим добрим синівським словом.

«РІДНУ КРАЇНУ ПОТРІБНО НЕ ПРОСТО ЛЮБИТИ, А Й ЗАХИЩАТИ»

...До розлуки з ним батьки му-

сили готувати себе з того дня, коли Богдан-школяр сказав, що буде військовим. Після закінчення Звиняченської школи не вступив до Хмельницького прикордонного університету. Однак не впав духом, а залюбки сприйняв обов'язок служити в армії.

– Серед двох вагонів призовників наш виглядав єдиним, хто був у захваті від майбутньої солдатської служби. Радів, наче доросла дитина, коли отримав військову форму, прийняв присягу. Спершу гартував себе у Великих Мостах на Львівщині, а згодом – на Закарпатті. Ми вже тоді знали, що службу він не залишить, – не забудуть довіку батько й мати, як у 1999 році виряджали сина у солдати.

– Я змалку зрозумів, зачитуючись історією України, що свою країну потрібно не просто любити, цінувати, а ще й захищати. Досі ніким іншим себе не уявляв. Навіть війна не зуміла заставити мене пожалкувати про цей вибір! – звучать освідченням нелегкій професії ці скромні слова героя нашого часу та цієї публікації.

А доля знала, навіщо провадить хлопця далеко з рідної хати, бо на заставі неподалік мальов-

ничого Чопа здійснилася ще одна мрія юнака: Богдан зустрів свою Тетяну. Спершу вона була просто його соратницею по службі в Чопському прикордонному загоні, а потім закарпатка стала для волянина найкращою в світі дружиною.

«ПРОТЯГОМ ОДИНАДЦЯТИ РОКІВ МИ З НЕВІСТКОЮ НАВІТЬ «ДЛЯ ГОДИТЬСЯ» НЕ ПОСВАРИЛИСЯ»

Звістку про те, що матимуть невістку, Віра Клімівна й Богдан Борисович Косинські зустріли воістину сердечними обіймами в липні 2013 року. Про своє рішення одружитися 31-річний Богдан сказав спершу батькові, зателефонувавши в неділю, доки ненька була в церкві.

– Сідай, мати, щось скажу. Наш Богдан жениться, але та жінка вже була заміжня і має двійко дітей, – переповів тоді глава родини ту новину настільки безтурботно, ніби знав наперед відповідь дружини.

– То й що, що бере її з дітками? Аби їм усім було добре! – благословила вона молодят у добру хвилину.

Нині 19-річна Дарина – студентка вишу, Сашко навчається в дев'ятому класі, а їхній найменший сестричці Софії вже виповнилося 10 років. Звиняченські дідусь Богдан і бабуся Віра буквально виглядають очі за всіма внуками. Бувало, що Тетяна навіть у мирні дні частенько гостювала у свекра й свекрухи лише з дітьми.

«У МОЄМУ ПІДРОЗДІЛІ ПРОТИ РОСІЯН ВОЮЮТЬ НАВІТЬ РОСІЯНИ. ВОНИ, ЯК І МИ, УКРАЇНЦІ, НАЛАШТОВАНІ ТІЛЬКИ НА ПЕРЕМОГУ, – ВРАЖАЄ ВІРОЮ Й ОПТИМІЗМОМ БОГДАН КОСИНСЬКИЙ.»

– Від першої зустрічі й донині ми з невісткою навіть «для годиться» не зуміли посваритися, така вона в мене золота дочка! – знову дякує Богові пані Віра.

– Вінчання було дуже гарним, пара – вродливою. Ми вітали Таню й Богдана, їхніх добропорядних батьків усією церковною громадою. Косинські живуть у Звинячому вже 38 років. Віру Павлівну ми знаємо не лише регенткою, а й протягом багатьох років бухгалтеркою сільської ради, а Богдана Борисовича – землевпо-

рядником, – поділилася радістю того незабутнього дня вчителька історії Звиняченського лицю Тетяна Швейгер.

«БУДУ ВІЙСЬКОВИМ ДОТИ, ДОКИ ЦЕ БУДЕ ПОТРІБНО КРАЇНІ»

...Із Богданом Богдановичем ми розмовляли довгенько. Мій співрозмовник сипав доброзичливістю, жартами, повагою, пригадуючи дитинство, мирні шкільні роки в рідному селі, юність в армії та свої сімейні радощі на другій батьківщині, якою називає Закарпаття.

Він дуже любить свій дім у Чопі й рідну хату в Звинячому. Найгарніші та найщасливіші хвилини для цього військовослужбовця – то бути вдома, проводити час із найдорожчими людьми.

– Ви не уявляєте, яка в мене класна теща! Марія Андріївна – мудра жінка й файна господиня, та найбільше я вдячний їй за доньку Таню, мою дружину, – не приховував Богдан Косинський.

Вмить серйознішав, коли міркував про воєнне сьогодення. Його біль – це рани та смуток побратимів, яких війна розлучила з сім'ями, друзями, домашнім затишком та планами. Його горе – то загибель кожного, кого вже не дочекається родина.

Міг би вже піти на пенсію, та наразі навіть не припускає такої думки. Служити Україні продовжує і його Тетяна Іванівна. У лютому 2022 року подружжя не вагалось, ухвалюючи рішення

боронити на своїх місцях державу доти, доки це буде потрібно. – У моєму підрозділі проти росіян воюють навіть росіяни. Вони, як і ми, українці, налаштовані тільки на Перемогу, – вражає вірою й оптимізмом Богдан Косинський.

на своїх місцях державу доти, доки це буде потрібно.

– У моєму підрозділі проти росіян воюють навіть росіяни. Вони, як і ми, українці, налаштовані тільки на Перемогу, – вражає вірою й оптимізмом Богдан Косинський.

На час нашого спілкування він уже був неподалік Вовчанська на Харківщині. Повертайтеся додому, земляче, з Перемогою! З такими, як ви батьками, чоловіками, патріотами України є і буде! ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн-Пт, 10-17)

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

- Куплю авто ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.
- Куплю запчастини ЛуАЗ (Волинянка). Тел. 068 854 27 36, Роман.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю двигун-барабан або порворотний круг до фуражира. Тел.: 0685640474, 0506107082.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, щєбінь різ-

них фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок,

щєбінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мініавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні, а також сухі столярні дошки, відходи виробництва (дрова). Доставляю. Тел.: 0662945953, 0978154505.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військово-зобов'язаного), серія СО 693223, видане Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Ревуха Роман Вікторович 06.12.1987 р.н., вважати недійсним.
- Загублене посвідчення члена сім'ї загиблого №001899, видане Волинським обласним ТЦК та СП 23.02.23 р., на ім'я Головач Любов Петрівна, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення члена сім'ї загиблого №179523, видане Управлінням соціального захисту населення Луцької РДА Волинської області 31.01.23 р., на ім'я Головач Любов Петрівна, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військово-

зобов'язаного) №2496527, видане на ім'я Попик Микола Миколайович, вважати недійсним.

- Загублене посвідчення учасника бойових дій (УБД № 735259) від 14 листопада 2023 р., видане на ім'я Мокійчук Олександр Миколайович, вважати не дійсним.
- Загублену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD000000CM5W000), дійсну до 09.09.2029 р., видану на ім'я Лебедев Антон Святославович, вважати недійсною.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військово-зобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним військовим комісаріатом на ім'я Гетьман Сергій Валентинович 25.05.1982р.н., вважати недійсним.

РОЗШУК СПАДКОЄМЦЯ

«Приватний нотаріус Луцького районного нотаріального округу Волинської області Кнiш В.А. **розшукує ПЕТРОВУ Ярославу Юрiївну**, яка є спадкоємницею Петрової Євгенії Дмитрівни, 06 січня 1922 року народження, що на момент смерті проживала за адресою: Волинська область, Луцький район, с. Княгининок, вул. Поліська, буд. 19, яка померла 20 листопада 2015 року. Прошу ПЕТРОВУ Ярославу Юрiївну з'явитись до нотаріальної контори за адресою: **Волинська область, м. Луцьк, вул. Миколи М'ялковського, 7**, та подати відповідну заяву». Оплату гарантую. **Приватний нотаріус В.А. Кнiш.**

Професіонали

Лідер «Чорних черешень» Юрій Поліщук: «Назва нашого гурту нагадує ноти і... про бабусину черешню»

Закінчення.
Початок – на с. 1, с. 9

Катерина ЗУБЧУК

А ось коли мова дійшла до того, чия ж була ідея – назвати гурт «Чорні черешні», то відповідь не забарилася:

– Моя. По-перше, чорні черешні візуально завжди асоціювалися в мене з нотами. Чи, навпаки, – ноти нагадували ці ягоди. По-друге, від свого інститутського друга, з яким жив в одній кімнаті гуртожитку, якось почув пісню «Чорні черешні», яка вразила мене і яку ми, звичайно, у власній інтерпретації взяли до свого репертуару. І третій момент, що дав назву нашому гурту, – це черешня, яка росла в Журавниках. Бабуся казала: «Нарви черешень – спечу тобі пирога чи вареника зліплію».

До речі, мама Юрія Поліщука й досі дивується, що він бабиними словами, цілими її фразами говорити, і при цьому починає плакати. Мабуть, від розчулення при згадці про дорогу людину, а ще й від того, що її син зберіг родинний ген. Вона теж співала, солісткою хору була. Тобто, любов до пісні, музики – і від неї. Але так склалося, що все життя жінки минуло в роботі, а бабуся мала більше часу на душевні розмови з онуком.

«МАННА З НЕБА НІКОЛИ НЕ СИПАЛАСЯ...»

Сім літ – із 1989-го до 1996 року – гурт «Чорні черешні» активно працював. На його рахунок – чимало успішних виступів на фестивалях різного рівня. На «Оберезі» в Луцьку він тричі був лауреатом. А в 1991 році взяв участь спочатку у відбірковому турі конкурсу «Червона рута-91», де завоював перше місце в жанрі популярної музики. Згодом став володарем Гран-прі Міжнародного фестивалю естрадної музики «Марія» у місті Трускавець. Колектив об'їздив всю Україну, не раз бував у ближньому, як ми кажемо, зарубіжжі, а також – у Польщі, Німеччині.

Пісні від лідера гурту «Чорні черешні» – учасникам екологічної толоки, зініційованої Шацьким НПП.

– Тоді я просто жив за кермом автомобіля, – каже Юрій Поліщук. – Завдяки фестивалям «Оберіг», «Червона рута» познайомився з Сашком Смиком – бардом, поетом із Тернополя. З ним ми почали створювати пісні. Це вже були 1999-й – 2000-й роки. Так народилися «Волинь», «Не вір мені, не вір», «Жінка другова», «Осінь в мережі», слова яких написав Сашко, а музика – моя. На жаль, він уже покійний. Недавно ми давали концерт його пам'яті.

...Ми спілкувалися з лідером «Чорних черешень» у класі Луцької музичної школи №2, де Юрій Поліщук працює третій рік. Він викроїв час для зустрічі, оскільки дні розписані наперед. Колись його з любов'ю вчили грати, зокрема на гітарі, а тепер він передає свої знання юному поколінню з такою ж любов'ю. Основна ж його робота – у Волинському академічному музично-драматичному театрі. Там Юрій – артист оркестру. Пісні у його виконанні звучать усі ці роки могли почувти в пивних клубах «Майдан», «Оболонь».

Власне, це вже – луцька сторінка життя співака, музиканта з «другого заходу». Почалася вона в 2005 році. Переїхали сюди з сім'єю, значною мірою, через проблеми в Рівному із житлом. Але не тільки – магія рідного міста взяла своє. Діти вже повиростали. Син Андрій закінчив музичне училище й інститут мистецтв у Луцьку по класу гітари. Тобто, пішов стежкою

батька. Дочці Марті – лише п'ятнадцять літ, вчиться в ліцеї, але, напевно, як каже герой нашої публікації, її життя теж буде пов'язане з музикою, бо любить грати.

Певно, непросто зараз музикою заробляти? Коли про це зашла мова, пан Юрій сказав:

– Музикою ніколи не було легко заробляти – я не пам'ятаю таких часів, щоб манна з неба сипалася. А ось цінності мінялися. Але у цьому зв'язку згадаю 2000-й, високосний рік. У 1999-му в мене народився син. Дружина тоді, відповідно, не працювала, а допомога на дитину була... 50 гривень – рівно стильно коштувала пачка памперсів. Потрібно було шукати підробіток. І от один чоловік із Рівненщини (здається, із села Степань), каже мені: «Я на Поліссі живу, там високосний рік чи ні – весілля багато. Давайте з вами будемо грати». І ми з ним їздили. Я набирав пісенок з українськими піснями, та, знаєте, нічого з них не зміг заспівати. До мене підходили й просили щось «сучасніше». А цим «сучасним» був... «Владимірській централ». Відпрацювати таке весілля було дуже важко. Зате мої пісенники тепер пригодилися, бо мої слухачі просять українських пісень. У нас уже який рік іде страшна війна, й люди зрозуміли, що сила нації – в слові, культурі, традиціях. І це тішить. Шкода тільки, що такою дорогою ціною це дається. ■

Культурний фронт

«Мала за щастя бути другом такої видатної людини».

«Люблю усі його пісні, бо вони, як кольори у веселці»

Так про творчість незабутнього українського композитора, поета, співака, автора нев'яучої «Червоної рути» – Володимира Івасюка – нині відгукується його однокурсниця, ковальчанка Світлана Давлетшина. У рік 75-ліття від дня його народження вона поділилася спогадами про те, як із ним товаришувала

Світлана ЗОЗУЛЯ

Фотокопак газети «Волинь».

– У Львівську консерваторію я вступила у 1974 році. Мені тоді було 20. На композиторському факультеті і познайомилася з Володеєм, про якого вже багато чула по радіо, читала в газетах. Вже тоді я знала його пісні...

Всього нас у групі навчалось троє, і ми підтримували дружні стосунки.

Він тоді вже був дуже знаменитим, але ніколи не показував своєї переваги над іншими. Був простим і відкритим до спілкування, життєрадісним, – пригадує моя співрозмовниця.

Вона також не приховала, що завжди підтримувала Івасюка, допомагала йому з навчанням. Адже він мав дуже насичене подіяння життя. Але не забував заходити і в гуртожиток, де мешкала пані Світлана, брав участь у студентських заходах.

– Якось ми почули, що він отримав за платівку, яка вийшла у Сполучених Штатах Америки, гонорар. І з тих пір його «почали

нервувати і цькувати».

Інколи взагалі казав, що за ним слідкують. У квітні 1979-го він пропав...

Нас, студентів, з якими Івасюк спілкувався найбільше, трошки «тягали», щось випитували. Пізніше сказали, що Володя повісився, нас буквально переконували у цьому.

«Нас, студентів, з якими Івасюк спілкувався найбільше, трошки «тягали», щось випитували.»

Я і тоді не вірила, що такий життєлюб (у 30 років. – Авт.) зміг би таке зробити, – поділилася щемливими спогадами жінка.

У день похорону Володимира Івасюка у Львові вона просто не змогла прийти на цвинтар... Лише раз вона відвідувала його

могили. І досі переконана, що «тодішня влада просто вбила його, бо він був справжнім українцем, пропагандистом нашої музики».

На жаль, моя співрозмовниця не має з ним ні спільних фото, ні його автографів... Але зараз, згадуючи їхні зустрічі, спілкування, усвідомлює, що «мала за щастя бути другом такої видатної людини».

– Люблю усі його пісні, бо вони, як кольори у веселці. Їх співали й будуть співати, – сказала наостанок Світлана Давлетшина.

На своїй фейсбук-сторінці вона від початку повномасштабного вторгнення щосуботи викладає відеозаписи, на яких награв на фортепіано мелодії українських пісень (більш як 130), і пропонує вгадати їхні назви. Таким чином жінка популяризує нашу музичну спадщину. Твори Володимира Івасюка, в цьому сенсі, для неї – в пріоритеті. ■

2024 Листопад – ГРУДЕНЬ

28 Четвер

Андрій, Василь, Григорій, Данило, Денис, Іван, Костянтин, Микола, Павло, Сергій, Степан, Тимофій, Федір, Серафим.

День працівника системи фінансового моніторингу в Україні.

☀ схід – 04:53, захід – 14:35. Спадаючий півмісяць. 27-й день.
☀ схід – 07:54, захід – 16:18. Тривалість дня – 08:24. Тривалість ночі – 15:36.

29 П'ятниця

Данило, Денис, Іван, Микола, Ніла, Неоніла, Ольга.

Всесвітній день інформації. День без покупок.

☀ схід – 06:06, захід – 14:51. Спадаючий півмісяць. 28-й день.
☀ схід – 07:56, захід – 16:17. Тривалість дня – 08:21. Тривалість ночі – 15:39.

30 Субота

Андрій, Антон, Дмитро, Ананій, Наум, Феоділ.

Міжнародний день захисту інформації. Всесвітній день домашніх тварин. Апостола Андрія Первозваного.

☀ схід – 07:21, захід – 15:13. Спадаючий півмісяць. 29-й день.
☀ схід – 07:57, захід – 16:16. Тривалість дня – 08:19. Тривалість ночі – 15:41.

1 Неділя

Андрій, Дмитро, Ананій, Наум, Філарет.

День невролога. День працівників прокуратури України. Всесвітній день боротьби зі СНІДом.

☀ схід – 08:36, захід – 15:44. Молодий Місяць. 0-й день.
☀ схід – 07:59, захід – 16:16. Тривалість дня – 08:17. Тривалість ночі – 15:43.

2 Понеділок

Андрій, Іван, Кирило, Матвій, Степан, Стефан.

Міжнародний день боротьби за скасування рабства. День 2D-художників України.

☀ схід – 09:44, захід – 16:28. Зростаючий півмісяць. 1-й день.
☀ схід – 08:00, захід – 16:15. Тривалість дня – 08:15. Тривалість ночі – 15:45.

3 Вівторок

Гаврило, Іван, Федір, Лукерія, Сава, Серафим.

Міжнародний день людей з інвалідністю. Всесвітній день комп'ютерної графіки.

☀ схід – 10:42, захід – 17:27. Зростаючий півмісяць. 2-й день.
☀ схід – 08:01, захід – 16:15. Тривалість дня – 08:14. Тривалість ночі – 15:46.

4 Середа

Геннадій, Варвара, Іван, Микола, Юліана, Ульяна.

День замовлень подарунків Діду Морозу. Вмц. Варвари.

☀ схід – 11:25, захід – 18:40. Зростаючий півмісяць. 3-й день.
☀ схід – 08:02, захід – 16:14. Тривалість дня – 08:12. Тривалість ночі – 15:48.

ШАНОВНІ НАШІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Із 7 жовтня 2024-го Укрпошта вже проводить передплату на газети та журнали на 2025 рік.

Щоб і надалі залишатися зі своїми улюбленими виданнями, запрошуємо вас завітати у відділення поштового зв'язку або звернутися до вашої листоноші.

Для зручності повідомляємо інформацію про вартість* видань ТзОВ «Газета Волинь».

Для передплатників із Волинської області:

«ВОЛИНЬ»
(ИНДЕКС – 30000)

- ▶ на 1 міс. – 50 грн;
- ▶ на 3 міс. – 150 грн;
- ▶ на 6 міс. – 300 грн;
- ▶ на 12 міс. – 600 грн.

Для передплатників з інших регіонів України:

«ВОЛИНЬ»
(ИНДЕКС – 61136);

- на 1 міс. – 50 грн;
- на 3 міс. – 150 грн;
- на 6 міс. – 300 грн;
- на 12 міс. – 600 грн.